

Sygn. akt III AUa 1657/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Irena Goik (spr.)
Sędziowie	SSA Marek Żurecki SSA Marek Procek
Protokolant	Ewa Bury

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania M. Z. (M. Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji ubezpieczonej M. Z.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Katowicach

z dnia 12 lipca 2012r. sygn. akt XI U 1075/12

zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję organu rentowego i przyznaje ubezpieczonej M. Z. prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013r.

/-/ SSA M.Procek /-/ SSA I.Goik /-/ SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1657/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2012 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej M. Z. prawa do emerytury powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku

nr 153 poz. 1227 ze zm.) i § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku nr 8 poz. 43 ze zm.).

Organ rentowy stwierdził, że ubezpieczona M. Z. udowodniła na dzień 1 stycznia 1999 roku staż pracy w szczególnych warunkach/charakterze w ilości 14 lat 11 miesięcy i 7 dni.

Odwołanie od przedstawionej decyzji wniosła ubezpieczona domagając się przyznania prawa do spornego świadczenia i argumentując, iż od początku zatrudnienia tj. od dnia 14 lutego 1977 roku zatrudniona była w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku klejarz elementów odzieży a pracę na tym stanowisku wykonuje do dnia dzisiejszego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 12 lipca 2012 roku Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Sąd I instancji ustalił, że ubezpieczona w dniu 20 marca 2012 roku złożyła w organie rentowym wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodniła 24 lat 11 miesięcy i 16 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że pracę w szczególnych warunkach wykonywała przez 14 lat, 11 miesięcy i 7 dni (od 1 października 1979 roku do 19 października 1984 roku i od 13 września 1988 roku do 31 grudnia 1998 roku na stanowisku klejarz elementów odzieży). Na ten okres pracy ubezpieczona przedłożyła świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Sąd Okręgowy w toku postępowania dopuścił dowód z zeznań świadków M. B. i E. O. na okoliczność czy ubezpieczona pracę w charakterze klejarza odzieży na krojowni wykonywała już od 1977 roku.

W konsekwencji Sąd I instancji stwierdził, że ubezpieczona nie spełniła przesłanek koniecznych do przyznania prawa do spornego świadczenia albowiem nie rozwiązała zgodnie z wymaganiami art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku nr 153 poz. 1227 ze zm.), stosunku pracy.

Apelację od wskazanego rozstrzygnięcia wniosła ubezpieczona.

Skarżąca domagała się uchylecia zaskarżonego wyroku i zaliczenia okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach od 14 lutego 1977 roku do 31 grudnia 1988 roku. Ubezpieczona argumentowała, iż przez cały okres zatrudnienia pracowała na stanowisku klejarz elementów odzieży i wykonuje tę pracę do dzisiaj. Podniosła, iż jej zatrudnienie na wymienionym stanowisku potwierdzili świadkowie w osobach M. B. i E. O. zeznające w dniu 12 lipca 2012 roku.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona.

Spór w niniejszej sprawie dotyczy ustalenia czy ubezpieczona na dzień 1 stycznia 1999 roku udowodniła wymagany przepisem art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2009 roku nr 153 poz. 1227 ze zm.) 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 cyt. wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz

2. okres składkowy i nieskładkowy o którym mowa w art. 27

Ponadto emerytura przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu Państwa.

Według art. 32 ust. 1 i 2 ustawy ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 roku będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionym

w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze przysługuje emerytura

w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. W myśl ust. 2 powołanego artykułu, dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1 za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne i otoczenia. Natomiast stosownie do ust. 4 art. 32, wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego przy ustalaniu okresów pracy wykonywanej

w szczególnych warunkach, do ustalenia uprawnień emerytalnych na podstawie

art. 184 ustawy emerytalnej nie wyłącza się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik po dniu 14.12.1991 roku otrzymał wynagrodzenie lub świadczenia

z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 27.11.2003 roku III UZP 10/03/OSNP 2004/5/87; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.04.2010 roku II UK 313/09 - Lex nr 604213).

Powyższe stanowisko znajduje swoje odzwierciedlenie w utrwalonym orzecznictwie Sądów Apelacyjnych np. wyrok z dnia 29 listopada 2011 roku sygn. akt III AUa 645/11 Sądu Apelacyjnego w Katowicach, wyrok z dnia 4 czerwca 2013 roku sygn. akt III AUa 249/13 Sądu Apelacyjnego w Katowicach, wyrok z dnia 7 marca 2013 roku sygn. akt III AUa 68/13 Sądu Apelacyjnego w Lublinie (LEX nr 1293660).

Przeniesienie powyższych rozważań na grunt niniejszej sprawy prowadzi

do ustalenia, iż ubezpieczona wykazała wymagany przepisem art. 184 ustawy emerytalnej okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze po doliczeniu okresu pobierania zasiłku chorobowego.

Wynika to ze świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 23.08.2011 roku (k.6 akt rentowych) potwierdzającego, że ubezpieczona od 1.10.1979 roku do 19.10.1984 roku i od 13.09.1988 roku do 31.12.1998 roku wykonywała pracę w warunkach szczególnych wymienioną w wykazie A dział VII pkt 8 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 roku.

Niezależnie od powyższego, zdaniem Sądu Apelacyjnego zeznania przesłuchanych przez Sąd I instancji świadków dają podstawę do ustalenia,

że ubezpieczona pracę w warunkach szczególnych wykonywała już od 14 lutego 1977 roku. Potwierdzają to również świadectwa pracy, z których wynika, że ubezpieczona od początku zatrudnienia wykonywała pracę na stanowisku klejarza odzieży. Praca ta zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik do cytowanego rozporządzenia jest pracą w warunkach szczególnych (wykaz A dział VII poz. 8).

Odnosząc się natomiast do okoliczności, że ubezpieczona nie rozwiązała stosunku pracy, należy zwrócić uwagę na fakt, iż z dniem 1 stycznia 2013 roku przepis art. 184 ust. 2 ustawy emerytalnej obowiązuje w wersji zmienionej. Z tym dniem przestało obowiązywać uregulowanie wymagające od ubezpieczonego chcącego nabyć prawo do emerytury rozwiązania stosunku pracy.

Zatem zgodnie z art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej w tym dniu ubezpieczona M. Z. spełnia wszystkie przesłanki konieczne do nabycia prawa

do emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

/-/ SSA M.Procek /-/ SSA I.Goik /-/ SSA M.Żurecki

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek